

WANDELEXCURSIE OPPAD EN KROMME RADE, 6 mei 1989

C.G.Kruse

Hoopvol kijkt de excursieleider de kring rond, Zo'n rare vraag is het toch niet. Maar het enthousiasme van de deelnemers is plotseling omgeslagen in apathie. Het verslag voor De Korhaan schrijven! Men kijkt elkaar aan, zwijgend. Sommigen turen verwachtingsvol naar boven, anderen bestuderen de punten van hun schoenen. Ik kan de smekende blik in de ogen van Rick niet langer verdragen en bied schoorvoetend aan het wel te willen proberen. Impressies van een aspirant vogelaar, U moet het er maar mee doen.

Om half zeven in de ochtend heeft zich een groepje van ca. 15 liefhebbers gevormd bij het startpunt. Rick van den Akker spreekt een bemoedigend woord en excuseert Inge die ziek is. Voordat we Op-pad gaan noteren we alvast de Vink, Tjiftjaf en enkelen bespeuren de Staartmees. Het eerste stuk gaat door het weiland. Daar worden we luidruchtig begroet door Scholekster en Kievit. Het gaat goed met deze soorten, maar minder met Grutto en Tureluur,

zo wordt verteld. Gelukkig is daar in mijn woonplaats niets van te merken, denk ik ondertussen. In het weiland tegenover ons huis in Nederhorst den Berg horen we deze laatste twee soorten dit jaar juist meer dan in voorgaande jaren. Eén van onze jonge deelnemers ziet de eerste Blauwe Reiger van deze morgen.

Rick vertelt dat we ons op een oud Kerkepad bevinden, dat ons naar de NH-kerk van Kortenhoef voert. We naderen de eerste rietkragen en horen meteen een wekker aflopen: de Sprinkhaanrietzanger. Uit de hogere begroeiing melden zich de Winterkoning, Roodborst, Zwartkop en Tuinfluiter. Die laatste twee zijn moeilijk uit elkaar te houden. Hoe karakteriseer je nu het verschil in zang? De Zwartkop zingt hoger, meer op de toer van een Zanglijster, terwijl de Tuinfluiter echt een rappe merelzang laat horen, zo wordt ons verzekerd. Ik konstateer opnieuw dat er nog erg veel te leren is; als je ze naast elkaar hoort gaat het nog, maar één van beiden met zekerheid goed scoren mislukt een aantal malen tijdens onze verdere wandeling.

Wat verderop zien we de Bergeend, Slobeend en Wilde Eend. De meeuwenkolonie is opvallend stil volgens Rick. De wind zal wel verkeerd staan. We naderen het dorp Kortenhoef. De Rietzanger meldt zich en ook de Kleine Karekiet. Ook horen we de Koekoek en de eerste Grutto verschijnt in beeld. Vlakbij de weg zien we een Groenling en Aalscholvers steken hoog over. We vervolgen onze wandeling over de weg, richting Kromme Rade, en noteren onderweg de Koolmees, Pimpelmees, Waterhoen, Meerkoet en Fuut. Een Heggemus laat zich heel mooi bekijken. Vlak voordat we een rustpauze genieten zien we Boerenzwaluwen, die een nest onder één van de karakteristieke Kortenhoefse bruggetjes hebben verschanst. Heel mooi was ook de Lepelaar die gehaast kwam overvliegen. Rick vertelt ons onder de boterham dat op deze plek bij vorige excursies een aantal malen de Wielewaal werd gehoord. Erg interessant, maar helaas valt ons deze serenade niet ten deel.

Vol goede moed weer verder over de Kromme Rade. We bewonderen de scheervluchten van de Visdiefjes en even verderop laten zich de Rietzanger en de Rietgors heel fraai zien. De plaatjes in de diverse vogelgidsen blijken opvallend goed te kloppen, hetgeen we met genoegen vaststellen. Even verderop horen we uit het riet een Snor. De verschillen met het geluid van de Sprinkhaanrietzanger zijn duidelijk. We naderen de eerste huizen en meteen worden we verrast met een exotische waarneming: een "Glansspreeuw" zo noemen we het exemplaar. Hij laat zich uitvoerig bewonderen met zijn metallic-blue outfit, gele ogen en rode poten. De bewoonster komt zichtbaar gevlend door deze onverwachte belangstelling het huis uit en vertelt ons dat de gast er enkele dagen geleden gearriveerd is. Onze jeugdige deelnemers vragen aan Rick of ze deze soort als dwaalgast in hun vogellijst mogen bijschrijven. Tja, hoe moet je dat nu taktvol uitleggen? Bij de volkstuintjes zien we nog een Witte Kwikstaart, zoals verwacht. Dan haasten we ons weer naar het startpunt. Net over de brug hoort Rick een opvallend geluid en ziedaar, een Oeverloper dreunt ijverig heen en weer en laat even later zijn typische (op)vliegbeeld zien.

Tegen half elf nemen we afscheid. Namens alle deelnemers een hartelijk woord van dank aan Rick.